

Vec C-645/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

30. august 2019

Vnútroštátny súd:

Hof van beroep te Brussel

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

8. máj 2019

Odvolateľky:

Facebook Ireland Limited

Facebook Inc

Facebook Belgium bvba

Odporca v odvolacom konaní:

Gegevensbeschermingsautoriteit

Predmet konania vo veci samej

Odvolanie vo veci samej smeruje proti rozsudku holandskojazyčného Rechtbank van eerste aanleg Brussel (Súd prvého stupňa v Bruseli, Belgicko) zo 16. februára 2018, ktorým súd na návrh Commissie ter bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (Komisia pre ochranu súkromia, Belgicko) (ďalej len „Komisia pre súkromie“), v súčasnosti Gegevensbeschermingsautoriteit (Úrad na ochranu osobných údajov, Belgicko) (ďalej len „GBA“), uložil spoločnostiam Facebook Inc., Facebook Ltd. a Facebook bvba povinnosť prijať viacero opatrení. Facebooku bola uložená najmä povinnosť zdržať sa umiestňovania cookies a zbierania údajov prostredníctvom cookies u užívateľov internetu, ktorí sa dostali na nejakú internetovú stránku domény „Facebook.com“ alebo na internetovú stránku tretej strany, pokiaľ títo užívatelia neboli o tejto skutočnosti vopred dostatočne informovaní a výslovne nevyjadrili svoj súhlas. Osobné údaje, ktoré už Facebook získal využitím technológií, ktoré sú predmetom tohto prípadu, mali byť vymazané.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ.

Šesť prejudiciálnych otázok sa týka výkladu článku 55 ods. 1, článkov 56 až 58 a článkov 60 až 66 nariadenia 2016/679 (ďalej len „GDPR“), ktoré upravujú právomoci dozorných orgánov v členských štátoch v rámci cezhraničného spracúvania údajov v Európskej únii.

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články [55 ods. 1], 56 až 58 a 60 až 66 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) v spojení s článkami 7, 8 a 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že dozorný orgán, ktorý je podľa vnútroštátnych právnych predpisov vydaných na vykonanie článku [58 ods. 5] tohto nariadenia oprávnený v prípade porušenia tohto nariadenia podať žalobu na súd svojho členského štátu, nemôže toto svoje oprávnenie vykonávať v rámci cezhraničného spracúvania údajov, ak nie je vedúcim dozorným orgánom pre toto cezhraničné spracúvanie?
2. Je pritom relevantné, že prevádzkovateľ tohto cezhraničného spracúvania nemá svoju hlavnú prevádzkareň v tomto členskom štáte, ale má tu inú prevádzkareň?

3. Je pritom relevantné, či vnútroštátny dozorný orgán žalobu podá proti hlavnej prevádzkarni prevádzkovateľa alebo proti prevádzkarni v jeho vlastnom členskom štáte?
4. Je pritom relevantná skutočnosť, že vnútroštátny dozorný orgán žalobu podal už pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia (25. mája 2018)?
5. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Má článok [58 ods. 5] GDPR priamy účinok, takže vnútroštátny dozorný orgán sa môže odvolávať na toto ustanovenie, aby začal súdne konanie proti jednotlivým účastníkom alebo v takom konaní pokračoval, aj keby článok [58 ods. 5] nebol prebratý do vnútroštátneho práva, hoci existuje povinnosť ho prebrať?
6. V prípade kladných odpovedí na predchádzajúce otázky: Môže výsledok takýchto konaní brániť opačnému konštatovaniu vedúceho dozorného orgánu, ak tento vedúci dozorný orgán skúma podľa mechanizmu upraveného v článkoch 56 a 60 GDPR tie isté alebo podobné procesy cezhraničného spracúvania?

Citované predpisy práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb, smernica 2002/58/ES týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií a nariadenie (ES) č. 2006/2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (Ú. v. EÚ L 337, 2009, s. 11)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1) (ďalej len „GDPR“)

Charta základných práv Európskej únie

Citované vnútroštátne predpisy

Wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (zákon z 8. decembra 1992 o ochrane súkromia pri spracovávaní osobných údajov, ďalej len „WVP“)

Wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (zákon z 13. júna 2005 o elektronickej komunikácii)

Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (zákon z 3. decembra 2017 o zriadení Úradu na ochranu osobných údajov, ďalej len „zákon o GBA“)

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (zákon z 30. júla 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracovávaní osobných údajov)

Krátke zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Základom sporu je žaloba Komisie pre súkromie a potom GBA (jej právnej nástupkyne), ktorou chcú dosiahnuť, aby Facebook ukončil nimi tvrdené závažné a rozsiahle porušovanie ustanovení o ochrane údajov, ktoré spočíva v tom, že sa okrem iného dennodenne prostredníctvom technológií ako „Cookies“, „Social Plugins“ a „Pixels“ nezákonným spôsobom zhromažďujú a používajú údaje o súkromnom internetovom správaní miliónov používateľov internetu v Belgicku (tak majiteľov facebookového účtu, ako aj neregistrovaných užívateľov služieb Facebooku).
- 2 Komisia pre súkromie, v súčasnosti GBA, v súhrne tvrdí, že Facebook:
  - používa určité technológie, aby ľuďom nazeral cez plece, zatiaľ čo surfujú z jednej internetovej stránky na druhú, a zozbierané údaje následne používa na to, aby vytvoril ich profil správania na internete a na jeho základe im zobrazoval cielenú reklamu, bez toho, aby dotknuté osoby dostatočne informoval a získal ich účinný súhlas,
  - aplikuje tieto praktiky tak vo vzťahu k členom, ako aj vo vzťahu k nečlenom sociálnej siete Facebook.
- 3 Dňa 11. septembra 2015 Komisia pre súkromie začala na holandskojazyčnom Rechtbank van eerste aanleg Brussel (Súd prvého stupňa v Bruseli) konanie proti spoločnostiam Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd. a Facebook bvba. Dňa 16. februára 2018 súd vydal rozsudok vo veci samej. Spoločnosti Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd. a Facebook bvba 2. marca 2018 podali na vnútroštátny súd odvolanie proti tomuto rozsudku. Dňa 25. mája 2018 nadobudol účinnosť zákon o GBA, ktorým sa GBA stala právnu nástupkyňou Komisie pre súkromie.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 4 Medzi účastníkmi konania vo veci samej bolo sporné, či belgické súdy majú medzinárodnú právomoc vo vzťahu k trom odvolateľkám, totiž spoločnostiam Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd. a Facebook bvba (belgická spoločnosť). Vnútroštátny súd túto otázku rozhodol a konštatoval, že nemá medzinárodnú právomoc pre žalobu, pokiaľ táto smeruje proti spoločnostiam Facebook Inc. a Facebook Ireland Ltd.; naproti tomu pokiaľ žaloba smeruje proti spoločnosti Facebook bvba, súd konštatoval, že medzinárodnú právomoc má. Konanie vo veci samej sa preto obmedzuje na žalobné návrhy, ktoré smerujú voči poslednej menovanej spoločnosti.
- 5 Aj o skutkovom stave pred 25. májom 2018 už vnútroštátny súd rozhodol, že žaloba GBA je v tomto smere každopádne bezpredmetná, keďže chýba požadovaný záujem. Konanie vo veci samej sa preto obmedzuje na skutkový stav, ktorý nastal po 25. máji 2018, kedy nadobudlo účinnosť GDPR a zákon o GBA a kedy sa GBA stala právnou nástupkyňou Komisie pre súkromie.
- 6 Prejudiciálne otázky vyplývajú z rozdielnych názorov účastníkov konania na účinky nadobudnutia účinnosti GDPR a naň nadväzujúceho nového belgického zákona, zákona o GBA, na právomoci novozriadeného dozorného orgánu, GBA, ktorý nahradil Komisiu pre súkromie, ktorá v roku 2015 začala prvostupňové súdne konanie proti spoločnosti Facebook.
- 7 Podľa názoru spoločnosti Facebook GBA nemá právomoc skúmať predmetné procesy spracovania údajov a rozhodovať o nich. GDPR zrušilo vnútroštátne zákony o ochrane osobných údajov vo všetkých členských štátoch vrátane WVP v Belgicku a vytvorilo nový hmotnoprávny a procesnoprávny rámec, ktorý musia dodržiavať dozorné orgány v Európskej únii.
- 8 Nová právna úprava (GDPR a zákon o GBA), ktorá sa má uplatňovať od 25. mája 2018, stanovuje mechanizmus „One-Stop-Shop“ (články 56 a 60 GDPR), podľa ktorého musí dodržiavanie GDPR zabezpečiť vedúci dozorný orgán členského štátu, v ktorom sa nachádza hlavná prevádzkareň prevádzkovateľa spracúvania. V tomto prípade je týmto vedúcim dozorným orgánom írsky dozorný orgán (Data Protection Commission, ďalej len „DPC“), pretože hlavná prevádzkareň prevádzkovateľa spracúvania sa v Európskej únii nachádza v Írsku (Facebook Ireland Ltd.). Spoločnosť Facebook uvádza, že súbežne vykonával vyšetrovanie aj írsky dozorný orgán.
- 9 GBA oponuje názoru, že ako právna nástupkyňa Komisie pre súkromie nemôže začať súdne konanie z dôvodu, že nie je vedúcim dozorným orgánom v zmysle GDPR. Obsahom mechanizmu „One-Stop-Shop“ je aj to, že prevádzkovateľovi, ktorý má v Európskej únii jednu alebo viacero prevádzkarní, je v prípade cezhraničného spracúvania pridelený jeden konkrétny dozorný orgán ako jediný partner. Tým je dozorný orgán členského štátu, v ktorom má prevádzkovateľ

hlavnú prevádzkareň v Európskej únii. Tento dozorný orgán je potom „vedúcim“ dozorným orgánom.

- 10 Mechanizmus „One-Stop-Shop“, tak, ako je zakotvený v článku 56 ods. 1 GDPR, je však podľa mienky GBA úpravou výnimočného prípadu. Základné pravidlo podľa článku 55 ods. 1 GDPR stanovuje, že každý dozorný orgán je oprávnený na území [svojho členského štátu] vykonávať právomoci, ktoré mu boli zverené týmto nariadením. Mechanizmom „One-Stop-Shop“ nie je dotknutá právomoc dozorného orgánu začať súdne konanie. GDPR vo vzťahu k právomociam dozorného orgánu pre presadzovanie práva zreteľne rozlišuje medzi správnym konaním (upraveným v článku 58 tohto nariadenia) a súdnym konaním. Mechanizmus „One-Stop-Shop“ nepokrýva súdne konanie, čo vyplýva aj z cieľa tohto mechanizmu, znenia článku 58 GDPR, dejín vzniku tohto nariadenia a jeho prebratia v Belgicku. Ak by sa GBA nemohla obrátiť na súdy, keď nie je vedúcim dozorným orgánom, malo by to za následok, že o porušeníach spáchaných na území Belgicka by nebolo možné upozorniť príslušné orgány, a to ani vtedy, ak by za tieto porušenia bolo možné uložiť trestnoprávne sankcie.
- 11 GBA napokon zastáva názor, že aj keby koncept mechanizmu „One-Stop-Shop“ mal zahŕňať aj právomoc dozorného orgánu podať žalobu na území svojho členského štátu, GDPR predsa neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by všetky prebiehajúce súdne konania začaté pred 25. májom 2018 museli byť zastavené.

Krátke odôvodnenie podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 12 Vnútroštátny súd konštatuje, že pre skutkový stav, ktorý nastal po 25. máji 2018, sa v skutočnosti uplatňuje úplne nový postup pre dozor týkajúci sa ochrany osobných údajov.
- 13 Sťažnosti môžu mať za následok vyšetrovanie zo strany inšpekčných služieb GBA. Po uzavretí vyšetrovania môže byť vec predložená na prejednanie takzvanej Geschillenkamer (komore pre sporové veci). Táto môže rozhodnúť okrem iného o postúpení veci orgánom činným v trestnom konaní. Proti rozhodnutiam Geschillenkamer možno podať opravný prostriedok na Marktenhof (Súdny dvor pre trhy, špecializovaná komora na Hof van beroep Brussel [Odvolací súd Brusel, Belgicko]).
- 14 S konaním, ktoré spočíva v súdnom postupe voči inému účastníkovi konania – ako v tomto prípade žaloby, ktorú podala Komisia pre súkromie proti spoločnosti Facebook –, sa už v podstate nepočíta. V rámci európskeho vyšetrovania a sankcionovania porušení pravidiel týkajúcich sa ochrany údajov sa podľa názoru vnútroštátneho súdu uplatňuje nové pravidlo (vyššie uvedený princíp „One-Stop-Shop“).
- 15 Otázka, ktorá tak podľa názoru vnútroštátneho súdu vzniká, spočíva v tom, či GBA vo vzťahu k skutkovému stavu z obdobia po 25. máji 2018 vôbec ešte môže

zakročiť voči spoločnosti Facebook bvba, keďže subjektom spracovania údajov je spoločnosť Facebook Ireland Ltd. Z právnej úpravy v článku 56 GDPR možno odvodiť, že podľa princípu „One-Stop-Shop“ od tohto okamihu môže začať konanie už iba tamojší [írsky] dozorný orgán a medzinárodnú právomoc majú iba súdy Írska.

- 16 Súdny dvor vo svojom rozsudku z 5. júna 2018 (C-210/16, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein) uviedol, že nemecký dozorný orgán môže mať právomoc vo vzťahu k spracovaniu údajov, ak má prevádzkovateľ tohto spracovania údajov prevádzkareň v inom členskom štáte (Írsko) a prevádzkareň v Nemecku je zodpovedná len za predaj reklamných priestorov a iné marketingové činnosti na území uvedeného členského štátu (Facebook Germany).
- 17 Súdny dvor sa v tejto veci vyjadril k smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995, ktorú GDPR zrušilo. Vnútroštátny súd si kladie otázku, v akom rozsahu je vyššie uvedený výklad Súdneho dvora v rozsudku z 5. júna 2018 ešte relevantný pre výklad nových právnych predpisov. Poukazuje pritom aj na to, že GBA nepreukázala, že spoločnosť Facebook Belgium bvba sa nejakým spôsobom podieľa na skutočnom spracovaní údajov.
- 18 Vnútroštátny súd okrem toho odkazuje na aktuálne rozhodnutie nemeckého Bundeskartellamt (Spolkový úrad pre hospodársku súťaž, Nemecko) zo 6. februára 2019 (takzvané „rozhodnutie Facebook“), v ktorom tento orgán uviedol, že spoločnosť Facebook zneužila svoje dominantné postavenie na trhu tým, že zhromažďovala údaje z rôznych zdrojov, čo je odteraz dovolené iba vtedy, ak s tým užívatelia najprv výslovne súhlasili; to sa má chápať v tom zmysle, že ten, kto súhlas neudelí, nemôže byť vylúčený z používania služieb Facebooku. Vnútroštátny súd konštatuje, že Spolkový úrad pre hospodársku súťaž sa napriek vyššie uvedenému mechanizmu „One-Stop-Shop“ zjavne považoval za príslušný.
- 19 Vnútroštátny súd zastáva názor, že ustanovenie článku 6 zákona o GBA, ktorý konštatuje, že GBA sa vo všeobecnosti môže obracať na súdy vrátane európskych, samo osebe nepredstavuje dostatočný právny základ pre súdny postup GBA v tejto právnej veci. Toto ustanovenie znie: „Úrad na ochranu údajov je oprávnený upozorniť súdy na každé porušenie základných princípov ochrany osobných údajov v rámci tohto zákona a zákonov obsahujúcich ustanovenia o ochrane pri spracovaní osobných údajov a v prípade potreby podať žalobu na súd za účelom dosiahnutia dodržiavania týchto základných princípov.“
- 20 Okolnosť, že GBA môže podať žalobu v zásade v prípade, že je to primerané, neznamená, že túto žalobu potom možno bez výnimky podať na belgických súdoch, keďže sa zdá, že všeobecné pravidlo „One-Stop-Shop“ zahŕňa aj to, že táto žaloba sa má podať na súde podľa miesta, kde k spracovaniu údajov dochádza.
- 21 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že článok 58 ods. 5 GDPR znie nasledovne: „Každý členský štát prostredníctvom právnych predpisov stanoví, že jeho dozorný

orgán má právomoc upozorniť justičné orgány na porušenia tohto nariadenia a prípadne začať súdne konanie alebo sa na ňom inak zúčastniť s cieľom presadiť dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia.“

- 22 Podľa názoru vnútroštátneho súdu toto ustanovenie požaduje, aby členské štáty prostredníctvom výslovnej právnej úpravy stanovili, v ktorých konkrétnych prípadoch môže vnútroštátny dozorný orgán členského štátu podať žalobu na súdoch tohto členského štátu, ak má táto možnosť existovať „popri“ princípe „One-Stop-Shop“ stanovenom v článkoch 55 a 56 GDPR.
- 23 Zdá sa, že dozorné orgány (t.j. každý iný ako dozorný orgán hlavnej prevádzkarne alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa spracovania) majú právomoc spracovávať sťažnosti alebo prípadné porušenia GDPR len vtedy, ak ich predmet súvisí výlučne s prevádzkarňou na území ich členského štátu alebo má citeľné dôsledky výlučne na dotknuté osoby v ich členskom štáte.